

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/154/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201781
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1017201781.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD. a členov senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: X.. T. R., nar. XX. I. XXXX, trvale bytom: H. XXXX/XX, D., zastúpeným: JUDr. Petrom Reiszom, advokátom, so sídlom: Klincová 37, Bratislava, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, ul. 29. augusta 8-10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: XXX XXX XXXX X zo dňa 14. augusta 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Sa/65/2021-80, zo dňa 17. mája 2023, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.
Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

I. Napadnutý rozsudok

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) v poradí druhým rozsudkom č. k. 8Sa/65/2021-80 zo dňa 17. mája 2023 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. augusta 2017. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 167 SSP tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Úlohou krajského súdu bolo v zmysle právneho názoru vysloveného skorším rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 9Sk/18/2019 zo dňa 26. mája 2021, ktorým bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sa/82/2017-33 zo dňa 13. februára 2019 a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu bolo preskúmať rozhodnutie žalovanej v intenciách právneho názoru kasačného súdu vo vzťahu k použitému koeficientu krátenia výsluhového dôchodku, ako aj vo vzťahu k maximálnej sume takého krátenia podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach vzhľadom na skutočnú dobu trvania služobného pomeru žalobcu ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok a vo veci znovu rozhodnúť.

3. Krajský súd v bodoch 29 - 35 napadnutého rozsudku ustálil predmet konania, ktorým bolo preskúmanie rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. augusta 2017, ktorým odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu - Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X z 12. júna 2017, vo veci priznania starobného dôchodku potvrdil. V odôvodnení okrem iného uviedol, že žalobca žiadosťou spísanou dňa 26. septembra 2016 požiadal o priznanie starobného dôchodku od XX. I. XXXX (dovŕšením 55 rokov veku). Zo žiadosti vyplýva, že požiadal aj o zhodnotenie služobného pomeru od 01. júna 1999 do dňa nároku na starobný dôchodok vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia, keďže túto dobu služobného pomeru nemal ešte na účely výsluhového dôchodku zhodnotenú. Uviedol, že od

01. júna 1999 má priznaný výsluhový dôchodok, naďalej však pracuje ako profesionálny vojak. Krajský súd ustálil, že medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že služobný pomer žalobcu trval nepretržite od 15. júla 1977 do dňa dovŕšenia dôchodkového veku 55 rokov, teda k XX. I. XXXX a po tomto dni trval aj naďalej. Nebolo sporným ani to, že od 01. júna 1999 žalobca poberá výsluhový dôchodok. Z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia z apríla 2019 vyplýva, že výsluhový dôchodok, mal ku dňu XX. I. XXXX vo výške 970,85 eur mesačne. Výsluhový dôchodok, ktorý bol priznaný podľa § 27 zák. č. 114/1998 Z. z. a v zmysle § 125 ods. 11 zák. č. 328/2002 Z. z. sa považuje za výsluhový dôchodok podľa tohto zákona. Pre nárok na tento výsluhový dôchodok mal zhodnotenú dobu služby od 15. júla 1977 do 31. mája 1999, t.j. 21 rokov. Žalovaná pri výpočte sumy starobného dôchodku započítala žalobcovi ako dobu služby na účely priznania starobného dôchodku okrem zhodnoteného obdobia od 15. júla 1977 do 31. mája 1999 aj obdobie služby od 01. júna 1999 do 18. septembra 2015, celkovo 37 rokov. Spornou medzi účastníkmi bola otázka aplikácie č. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 vo vzťahu k správnosti započítania doby služby žalobcu v období od 01. júna 1999 do 18. septembra 2015. Nebolo sporné, že žaloba rozsahom doby služby od 15. júla 1977 do 18. septembra 2015, t.j. do vzniku nároku na starobný dôchodok mal skončených 38 rokov trvania služby. Krajský súd zákonnosť rozhodnutia žalovaného preskúmal v intenciách § 60 ods. 2, § 255 ods. 5 zák. č. 461/2003 Z. z., čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 a v režime stanovenom SSP, dospel k záveru o nedôvodnosti podanej správnej žaloby.

4. Krajský súd za rozhodujúcu okolnosť považoval krátenie sumy starobného dôchodku v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128. Zdôraznil, že žalovaná sumu starobného dôchodku krátila primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, rozhodujúcich pre výšku výsluhového dôchodku žalobcu podľa zák. č. 328/2002 Z. z. a tiež to, že krátená suma (833,12808259) zároveň nepresahuje dávku výsluhového dôchodku poberanú žalobcom, ktorá je ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok ku dňu 19. september 2015 v sume 970,89 eur. Postup žalovanej bol preto zákonný a správny.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu, stanovisko účastníkov

5. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca (sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť.

6. Namietal, že krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP), nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP) a odklonil sa od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (§ 440 ods. 1 písm. h/ SSP).

7. Kasačnú sťažnosť odôvodnil v prvom rade tým, že žalobca, ktorému bol priznaný starobný dôchodok dňa XX. I. XXXX vo veku 55 rokov a ktorý je poberateľom výsluhového dôchodku priznaného VÚSZ dňom 01. júna 1999 nesúhlasí so spôsobom výpočtu starobného dôchodku. Konkrétne uviedol, že žalovaná v skutočnosti použila nesprávny počet rokov služby 37 namiesto 38 nielen pri vzorci krátenia, ale použila ďalšiu nesprávnu dobu obdobia dôchodkového poistenia 39,0768 roka namiesto 40,0767 roka pri výpočte teoretickej výšky starobného dôchodku. Teoretický výpočet je preto nesprávny a nesprávna je aj suma starobného dôchodku uvedená vo výroku. Nápravu nesprávne vypočítaného starobného dôchodku nie je možné dosiahnuť opravením chyby v písaní, ako to navrhuje krajský súd. Samotná správna žaloba bola podaná pre nesprávny výpočet výšky starobného dôchodku a bola podaná dôvodne. Žalovaná do celkovej doby poistenia nezapočítala dobu zvýhodneného zápočtu (výkonného letca) vyplývajúcu z RMNO č. 1/1976 zo 04. januára 1976 a RMNO č. 17/1988 z 23. septembra 1988. K povinnosti zahrnúť takúto zvýhodnene započítateľnú dobu služby do celkovej doby poistenia už existuje ustálený právny názor NSS SR daný ustálenou judikatúrou v konaniach sp. zn. 7Ssk/62/2021 a 7Ssk/29/2021, a judikatúrou NS SR sp. zn. 1So/11/2016, 9So/30/2018, 9So/255/2016, 10So/15/2014. Sťažovateľ vzhľadom na uvedené považuje rozsudok krajského súdu vydaný v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou kasačného súdu.

8. Sťažovateľ navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, eventuálne, aby kasačný súd zmenil rozsudok krajského súdu tak, že správnej žalobe vyhovie. Uplatnil si náhradu trov kasačného konania.

9. Kasačná sťažnosť bola žalovanému doručená na vedomie dňa 27. júla 2023.

10. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na rozsudok krajského súdu, ktorým bol zaviazaný k oprave zrejmej chyby v písaní, v počítaní a k vydaniu opravného rozhodnutia. Pri oprave zrejmej chyby v písaní však

generálny riaditeľ dospel k záveru, že uvedená chyba bude mať vplyv aj na celkovú výšku priznaného starobného dôchodku. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie prejednanie a rozhodnutie.

11. Vyjadrenie žalovaného ku kasačnej sťažnosti bolo žalobcovi doručené na vedomie dňa 20. septembra 2023.

III. Právne posúdenie veci kasačným súdom

12. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno vyhovieť.

13. Správny súdny poriadok upravuje právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve a konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve (§ 1 SSP).

14. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

15. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 6 ods. 2 písm. c/ SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o správnych žalobách v sociálnych veciach.

18. Podľa § 199 ods. 1 písm. a/ SSP, sociálnymi vecami sa na účely tohto zákona rozumie rozhodovanie Sociálnej poisťovne.

19. Podľa § 135 ods. 1 SSP, na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo v čase vydania opatrenia orgánu verejnej správy.

20. Predmetom konania na kasačnom súde bol v poradí druhý rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá správna žaloba v sociálnej veci, ktorou žalobca, zastúpený advokátom, žiadal preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutie žalovaného zo dňa 14. augusta 2017, č. XXX XXX XXXX X.

21. Predmetom správneho konania vedeného v Sociálnej poisťovni, ústredie bola žiadosť o priznanie starobného dôchodku spísaná dňa 26. septembra 2016. Dôchodok žiadal žalobca, priznať od XX. I. XXXX k veku 55. rokov žiadateľa. Z prílohy č. 1 k žiadosti o dôchodok č. XXX XXX XXXX vyplýva, že od 15. júla 1977 do 31. mája 1999 bol žiadateľ o starobný dôchodok v služobnom pomere; tiež, že od 01. júna 1999 služobný pomer profesionálneho vojaka trvá. Uvedenú skutočnosť potvrdil Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia listom zo 16. februára 2017.

22. Podľa § 65 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom v rozhodnom čase poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovšilý dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon v odsekoch 4 až 8, § 65a a 274 neustanovuje inak.

23. Podľa § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 140/2015 Z. z. nároky vyplývajúce zo zaradenia zamestnaní do I. a II. pracovnej kategórie sa priznávajú do 31. decembra 2023.

24. Podľa článku 33 ods. 2 Dohovoru o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach (č. 128), ak má alebo ak by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

24.A. Najvyšší správny súd vykonaným dokazovaním oboznámením sa s obsahom spisov zhodne ako správny súd zistil, že Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia listom z 10. marca 2016 potvrdil, že žalobca X. T. R. splnil podmienky nároku na výsluhový dôchodok. Pre nárok na tento dôchodok bolo zhodnotené obdobie poistenia: od 15. júla 1977 do 14. júla 1979 v I. kategórii funkcií - základná služba vo vojenskej škole a od 15. júla 1979 do 31. mája 1999 v I. kategórii funkcií - vojak z povolania (spolu 21 rokov, 10 mesiacov a 16 dní služby). Menovanému bol od 01. júna 1999 priznaný výsluhový dôchodok.

24.B. Proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X z 12. júna 2017 o priznaní starobného dôchodku (v sume 50,80 eur) podal žalobca odvolanie. Prílohou rozhodnutia bol Osobný list dôchodkového poistenia, z ktorého vyplynulo, že súčet dní obdobia dôchodkového poistenia do vzniku nároku na starobný dôchodok je 39 rokov a 28 dní. V odvolaní namietal celkovú dobu služby zhodnotenú na určenie sumy výsluhového dôchodku, ktorá, ako uviedol, nemá byť 37 rokov, ale 21 rokov a tomu zodpovedajúci správny koeficient 0,53740326 namiesto koeficientu 0,94685337. Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X zo 14. augusta 2017 odvolanie podané proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X z 12. júna 2017, vo veci priznania starobného dôchodku zamietol v celom rozsahu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie. Odvolací orgán vychádzajúc z potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo 16. februára 2017 mal za preukázateľne zistené, že ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, t.j. k XX. I. XXXX, účastníkovi konania od 15. júna 1977 služobný pomer nepretržite trvá. Podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne tak ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok žalobca získal 37 rokov obdobia dôchodkového poistenia v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia.

24.C. Doba služobného pomeru účastníka konania od 15. júla 1977 do 18. septembra 2015 v rozsahu 37 rokov služobného pomeru bola použitá pre výpočet sumy starobného dôchodku v súlade s čl. 33 Dohovoru č. 128.

24.D. Žalobca, zastúpený advokátom JUDr. Petrom Reiszom na základe plnej moci zo dňa 19. októbra 2017, žiadal rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo 14. augusta 2017 preskúmať súdom. V správnej žalobe, zhodne ako žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu z 12. júna 2017, poukázal na Potvrdenie Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo 16. februára 2017, podľa ktorého služobný pomer žalobcu nepretržite trvá a ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok získal 37 rokov obdobia dôchodkového poistenia v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia. Zdôraznil, že pre výsluhový dôchodok bolo žalobcovi zhodnotené obdobie od 15. júla 1977 do 31. mája 1999, t.j. 21 rokov, 10 mesiacov a 16 dní, t.j. 21 skončených rokov. V správnej žalobe vymedzil dva dôvody, pre ktoré žiadal rozhodnutie o priznaní starobného dôchodku preskúmať súdom. Ako prvý dôvod namietal, že správny orgán pri výpočte sumy starobného dôchodku postupoval tak, že do dňa uplatnenia nároku na starobný dôchodok žalobcovi v skutočnosti zhodnotila dobu 21 rokov a nie 37 rokov, ako to mylne žalovaný uvádza v rozhodnutí; preto tvrdil, že starobný dôchodok bol priznaný v nesprávnej výške. Druhý dôvod vymedzil tým, že keď žalobcovi bol výsluhový dôchodok priznaný v roku 1999, správny orgán nemohol pri výpočte výšky starobného dôchodku zohľadniť a zhodnotiť dobu služby od roku 1999 do 2015. Pre bližšie ozrejenie uviedol, že žalobca vykonával službu ako výkonný letec a po ukončení tohto typu služby, napriek priznaniu výsluhového dôchodku, jeho služobný pomer trval aj ku dňu spisania správnej žaloby.

25. Krajský súd v Bratislave v poradí prvým rozsudkom sp. zn. 8Sa/82/2017-33 zo dňa 13. februára 2019 správnej žalobe vyhovel a rozhodnutie generálneho riaditeľa Sociálnej poisťovne č. XXX XXX XXXX X zo dňa 14. augusta 2017 zrušil spolu s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, ústredie č. XXX XXX XXXX X z 12. júna 2017 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Na základe kasačnej sťažnosti podanej žalovaným najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 9Sk/18/2019 zo dňa 26. mája 2021 rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Sa/82/2017-33 zo dňa 13. februára 2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie so záväzným právnym názorom, ktorým bol krajský súd podľa § 469 SSP viazaný. Najvyšší

súd v bode 17 rozhodnutia uviedol: „Bolo tiež preukázané, že rozhodnutím o priznaní výsluhového dôchodku zo dňa 04. 06. 1999 bol žalobcovi priznaný výsluhový dôchodok od 01. 06. 1999 vo výške 11. 357,- Sk mesačne (376,983 €). Výsluhový dôchodok bol priznaný podľa § 27 zákona č. 114/1998 Z. z. a v zmysle § 125 ods. 11 zákona č. 328/2002 Z. z. sa považuje za výsluhový dôchodok podľa tohto zákona. Pre nárok na tento výsluhový dôchodok mal zhodnotenú dobu od 15. 07. 1977 do 31. 05. 1999, t.j. 21 rokov. Pre výšku výsluhového dôchodku mu bolo zhodnotených 40 rokov z dôvodu, že započítanie jednotlivých rokov služby bolo zvýhodnené. Ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok XX. XX. XXXX služobný pomer stále trval. Žalovaná mu ako dobu zhodnotenú na účely priznania výsluhového dôchodku zhodnotila obdobie od 15. 07. 1977 do 31. 05. 1999 a taktiež obdobie od 01. 06. 1999 do 18. 09. 2015, teda celkovo 37 rokov“. Ďalej v bode 41 a 43, 44 konštatoval: „V zmysle § 27 zákona č. 114/1998 Z. z. mal žalobca po skončení služby výkonného letca nárok na výplatu výsluhového dôchodku aj napriek trvaníu služobného pomeru, a to na rozdiel od tých profesionálnych vojakov, ktorí nevykonávali službu uvedenú v § 48 tohto zákona a teda nemali nárok ani na zvýhodnený zápočet doby služby ani na výplatu výsluhového dôchodku počas ďalšieho trvania služobného pomeru. Služobný pomer žalobcu trval (je tak hodnotený) od 15. 07. 1977 k 19. 09. 2015, resp. aj po tomto dni nepretržite, nebol teda k 19. 09. 2015 skončený. Bez ohľadu na trvanie služobného pomeru ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok zo všeobecného systému žalobca získal 38 rokov služby (bez zápočtu dvojnásobne hodnotenej doby služby na účely výsluhového dôchodku, priznaného v roku 2003), a spĺňa podmienky na to, aby mu po skončení služobného pomeru bol priznaný výsluhový dôchodok aj podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. so zohľadnením aj doby trvania služobného pomeru od 01. 06. 1999, maximálne v rozsahu upravenom zákonom č. 328/2002 Z. z. Vzhľadom na tento nárok žalovaná správne vyvodila, že na účely krátenia tzv. teoretickej sumy starobného dôchodku je potrebné vychádzať z celkovej skutočnej doby trvania služobného pomeru ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, ktorú žalobca získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok podľa osobitného (§ 60 ods. 5 zákona o sociálnom poistení) a nie iba z doby trvania služobného pomeru pred priznaním výsluhového dôchodku (v roku 2003). Je nesporné, že žalobca ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok získal 38 rokov služby (bez doby započítanej na účely výsluhového dôchodku zvýhodneným zápočtom), vrátane služby po vzniku nároku na výsluhový dôchodok podľa § 27 zákona č. 114/1998 Z. z. Túto službu teda získal v rozsahu zakladajúcom nárok na výsluhový dôchodok aj podľa § 38 zákona č. 328/2002 Z. z. a po skončení služobného pomeru bude mať nárok na výplatu vyššieho výsluhového dôchodku (§ 125 ods. 15 zákona č. 328/2002 Z. z.).“

26. Najvyšší správny súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom uvedeným v predchádzajúcom rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sk/18/2019 zo dňa 26. mája 2021. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca, ktorý bol poberateľom výsluhového dôchodku, dovŕšil dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 a § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení s použitím ustanovenia § 21 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení dosiahnutím 55 rokov veku od XX. I. XXXX. Medzi účastníkmi konania tiež nebolo sporné, že služobný pomer žalobcu trval od 15. júla 1977 ku dňu 19. september 2015. Na nárok na výsluhový dôchodok a na určenie jeho sumy bola žalobcovi zhodnotená doba 21 skončených rokov. Podľa potvrdenia Vojenského úradu sociálneho zabezpečenia zo 16. februára 2017 ku dňu vzniku nároku na starobný dôchodok, k XX. I. XXXX žalobca získal 37 rokov obdobia dôchodkového poistenia v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia. Pretože žalobca bol poberateľom dávky z osobitného systému sociálneho zabezpečenia Slovenskej republiky a na určenie sumy starobného dôchodku podľa zákona č. 461/2003 Z. z. bola započítaná doba služby a osobné vymeriavacie základy dosiahnuté počas výkonu doby služby, suma starobného dôchodku sa znížila podľa čl. 33 ods. 2 dohovoru o sumu starobného dôchodku zodpovedajúcu obdobiu dôchodkového poistenia, ktorým je doba služby zhodnotená a určenie sumy výsluhového príspevku za celé roky. Doba služobného pomeru žalobcu od 15. júla 1977 do 18. septembra 2015 v rozsahu 37 rokov služobného pomeru bola použitá pre výpočet sumy starobného dôchodku v súlade s čl. 33 dohovoru z dôvodu, že aj od 01. júna 1999 je žalobca nepretržite v služobnom pomere a poistné na dôchodkové poistenie nie je odvádzané do Sociálnej poisťovne. Doba od 01. júna 1999 tak nebolo možné zohľadniť v sume starobného dôchodku ako dobu dôchodkového poistenia vo všeobecnom systéme, ale len ako dobu služby získanú v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia. Podľa § 469 SSP bol krajský súd viazaný právnym názorom najvyššieho súdu sp. zn. 9Sk/18/2019.

27. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti, na rozdiel od dôvodov uvedených v odvolaní proti rozhodnutiu o priznaní starobného dôchodku zo dňa 12. júna 2017 a rovnakých dôvodov uvedených v správnej žalobe spísanej dňa 20. októbra 2017 právnym zástupcom JUDr. Petrom Reiszom, namietal nesprávny výpočet

sumy starobného dôchodku. Nesúhlasil s dobou služby zhodnotenou pre výpočet starobného dôchodku. Kasačný súd z odôvodnenia rozhodnutia č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. júna 2017 mal za preukázané, že suma starobného dôchodku patriaca za obdobie dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) do vzniku nároku na starobný dôchodok bola určená ako súčin priemerného osobného mzdového bodu, obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) sa aktuálnej dôchodkovej hodnoty. Priemerný osobný mzdový bod $2,0516 \times 39,0768$ rokov obdobia dôchodkového poistenia (vrátane doby služby) \times aktuálna dôchodková hodnota. Ohľadom námietky žalobcu, ktorá nebola uplatnená v dávkovom konaní a ani v správnej žalobe, čo do ustálenia obdobia (nie 37, ale 38 rokov) dôchodkového poistenia v osobitnom systéme sociálneho zabezpečenia sa dáva žalobcovi do pozornosti možnosť požiadať o prepočet výšky starobného dôchodku. Vzhľadom na uvedené dôvody najvyšší správny súd podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že účastníkom konania nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 a § 168 SSP). Žalobca v kasačnom konaní úspech nemal a žalovanému trovy kasačného konania nevznikli.

29. Toto rozhodnutie prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.